

13.6. Ne Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
Mše svatá v **9.00 v Liběšicích** – pro starší,
v **11.00 v Liběšicích** – pro mladší,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

14.6. Po pondělí 11. týdne v mezidobí

15.6. Út památka sv. Víta, mučedníka
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci (pouze pro klienty domova)
v 17.00 v Želči

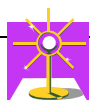
16.6. St památka sv. Isřída, biskupa, premonstráta

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 18.30 v Liběšicích

17.6. Čt čtvrtek 11. týdne v mezidobí

18.6. Pá pátek 11. týdne v mezidobí

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 18.30 v Liběšicích

19.6. So památka Jana Nepomuka Neumanna, biskupa
Mše sv. v 18.30 v Liběšicích – s nedělní platností
v 18.00 modlitba růžence ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie

20.6. Ne 12. neděle v mezidobí
Mše svatá v **9.00 v Liběšicích** – pro starší,
v **11.00 v Liběšicích** – pro mladší,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

- Již za několik málo dní si připomeneme velké výročí událostí, které bezpochyby změnily svět. Od chvíle, kdy začala **zjevení Panny Marie v Medjugorji**, přitahovalo toto místo nespočet lidí. V posledních letech není neobvyklé potkat na tomto poutním místě poutníky i z nejbližších zemí světa. V době pandemie byly velmi rozšířeny přímé přenosy, které můžete také sledovat na www.medjugorje.hr. Atmosféra míru a pokoje se z tohoto místa šíří do celého světa a mnozí stále touží se na toto místo znovu podívat. **40 let** je velké nebeské znamení, protože v Písmu svatém se objevuje vícekrát – 40 let putovali izraelité po poušti, 40 dní se Ježíš postil, 40 dní se jim zjevoval po svém zmrtvýchvstání. Co přinese nám i světu toto výročí? V tyto dny začíná nověna, kterou se můžeme modlit a Panně Marii za uplynulých 40 let doprovázení poděkovat. Je možné si také vybrat jakoukoli nověnu k Panně Marii a k zástupům poutníků se duchovně připojit. Další inspiraci najdete na www.svetlomariino.sk.

Poutníčkova

příloha

roč.20, č.24

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti
a dobrodince **deně** v 8:00, 12:00 a 20:00

Bůh dává nově vzklíčit i neplodné půdě

(Papež František, 13.6.2021)

Dvě podobnosti, která nám dnes liturgie předkládá, čerpají z běžného života a odhalují nám tak pozorný a hluboký Ježíšův pohled, kterým sleduje realitu, aby pak prostřednictvím drobných každodenních obrazů pronikal do Božího tajemství a lidských událostí. Ježíš hovořil jednoduše a srozumitelně, pomocí reálných obrazů každodenního života. Učí nás tak, že rovněž každodenní záležitosti, které se zdají všechny stejné a které jen roztržitě a namáhavě spravujeme, obývá skrytá Boží přítomnost. Rovněž my proto potřebujeme bystrý zrak, abychom dokázali “ve všem hledat a nacházet Boha”, jak rád říkával svatý Ignác z Loyoly.

Ježíš dnes přirovnává království Boha a jeho přítomnost, která si učinila přibýtek v srdci věci a světa, k hořčičnému zrnku, tedy k nejmenšímu existujícímu semeni, které je skutečně maličké. Pokud je však vsazeno do půdy, roste a stává se tím největším stromem (srov. Mk 4,31-32). Takto jedná Bůh. Hřmot světa spolu s množstvím činností, které naplňují naše dny, nám někdy brání v tom, abychom se zastavili a postřehli, jak Pán řídí dějiny. A přesto – jak ujišťuje evangelium – Bůh koná, jako malé, dobré zrnko, které tiše a pomalu klíčí a postupně se rozkošatí do stromu, poskytujícího život a občerstvení všem. Také setba našich skutků se může jevit nepatrně, avšak vše, co je dobré, náleží Bohu, a tudíž mírně a zvolna přináší ovoce. Pamatujme, že dobro vždy roste pokorně, skrytě a často neviditelně.

Drazí bratři a sestry, Ježíš nám tímto podobnostvím zamýšlí dodat důvěru. V mnoha životních situacích se totiž může stát, že klesáme na mysl, neboť si všímáme, nakolik je dobro slabé v porovnání se silou patřící zlu. A může nás ochromit nedůvěra, když zjistíme, že se navzdory veškeré snaze nedostavují výsledky a zdánlivě se nic nemění. Evangelium po nás požaduje nový pohled na sebe i realitu, žádá, abychom rozevřeli oči a zejména přehlédlí vnější zdání, a tak odkryli Boží přítomnost jako pokornou lásku, která ustavičně obdělává půdu našich životů i dějin. V tomto spočívá naše důvěra a toto nám dává sílu ke každodenní trpělivé cestě a zasévání dobra, které jednou přinese ovoce. Jak je tento postoj důležitý, abychom dobře vyšli z této pandemie! Pěstujme důvěru v naše spočinutí v Božích rukou a současně se všichni zasaďme o to, abychom opětovně budovali a nově začali, trpělivě a vytrvale.

Rovněž v církvi se může ujmout plevel nedůvěry, zejména když procházíme krizí víry a selhávají různé projekty a iniciativy. Nezapomínejme ovšem nikdy, že výsledky setby nezávisí na našich schopnostech, nýbrž na Božím působení. Nám přísluší láskyplně, usilovně a trpělivě zasévat. Síla této setby je však božská, jak Ježíš vysvětluje v jiném dnešním podobnostvím: rolník zaseje semeno, ale pak už si neuvědomuje, jak plodí, protože samo semeno samovolně roste ve dne i v noci, aniž by věděl jak (srov. 26-29). S Bohem se i v té nejvyprahlejší půdě vždy můžeme nadít nového klíčení.

Nejsvětější Panna Maria, pokorná služebnice Pána, kéž nás učí, abychom si všímali velikosti Boha, který jedná v malých věcech, a přemáhali pokušení malomyslnosti skrze každodenní důvěru v Něho.